

БРАНА

Број XLIX

мај 2019.

Б Р А Н А

Лист ученика Основне школе
„Јанко Катић” Рогача

Уређивачки одбор:

Софија Попов-Марковић-психолог,
наставници, учитељи, ученици

Директор

Јелена Поповић

Уредник

Јовка Дивац -
школски библиотекар

Адреса:

Основна школа „Јанко Катић”
Космајска 153
11453 Рогача
Телефон: 011/8255-023

мејл: osjankokatic@gmail.com

веб страна: osjankokaticrogaca.nasaskola.rs

Штампа: ФОТО ЧЕДА - Сопот

•Насловна страна :

Теодора Милосављевић V

вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести... вести

► **СВЕ ВЕСТИ МОЖЕТЕ ПРОЧИТАТИ НА САЈТУ ШКОЛЕ**

► osjankokaticrogaca.nasaskola.rs

► Пројекат МИНИ - МИНИ СПОРТ

► Ученици нижих разреда наше школе учесници су у пројекту МИНИ - МИНИ СПОРТ у организацији Спортског савеза Београд и уз подршку Секретаријата за спорт и омладину града Београда. Циљ пројекта је да подстакне системско вежбање, створи навику за учешће у спорту, повећа физичку активност у циљу превенције лошег држања и хипокинезије код деце млађег школског узраста, као и социјализације деце на почетку школовања.

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Литерарни конкурс
"Сопот -мој завичај"
2018.

Књижевни конкурс "Мој завичај" Градска општина Сопот је у сарадњи са Библиотеком "Милован Видаковић" први пут расписала пре пет година, у октобру 2013. године поводом обележавања 120 година од проглашења варошице Сопот.

Идеја покретача конкурса била је да се у Сопоту подстакне књижевно стваралаштво како младих, тако и других аутора који се баве писањем о завичају.

Сопот - мој завичај

Космај

Мој Космај, моја планина,
пуна зеленила, пуна лептирића,
пуна цветића.

Мој Космај, чиста планина,
пуна је малих домаћих и дивљих животиња.

Космају, лепото моја,
најлепша је природа твоја.
Посебно си ми леп кад моје овчице
по пропланку пасу
зелене травчице.

Анђела Жујевић I₁

II МЕСТО

Сопот - мој завичај

Мој завичај је врт цвећа,
пун радости, љубави и срећа.

Мој завичај је Сунце које греје цео свет,
по коме се весело чује птичији лет.
Место кроз које тече река пуна љубави
и у ком се весело играју другови.

Завичај је један велики цвет
у чијем срцу пева читав свет.
Ливада пуна љубичица, зумбула и лала,
на тој ливади малени зека спава.

Мој завичај је врт цвећа,
пун радости, љубави и срећа.

Невена Мијаиловић

ДУЧИНА

III МЕСТО

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Сопот – мој завичај

Сопот је моје родно место
и ту боравим често.

Пун је лепоте и лепих ствари,
Сопот је мој град прави.

У Сопоту је права милина,
краси га Космај планина.

Ту је дом здравља, библиотека,
и више апотека.

Тренирају се спортови разни
и клубови никад нису празни.

Јелена Кандић V

Сопот – мој завичај

Сопот је мој завичај,
за мене је најлепши крај.
Над њим је планина Космај,
он је прави рај.

Кроз Сопот жубори поточић мали,
Сунце се сваком пролазнику јави.

У парку препуном деце и људи,
Сопот у мени увек радост буди.

Александра Остојић
ДУЧИНА

Сопот – мој завичај

Сопот је леп,
Сопот је диван
и за телевизију
често сниман.

Сопот има
игралишта и паркиће,
школе и вртиће
и велике кафиће.

Близу Сопота је
Космај планина,
тамо пуно
биљака има.

Ја много волим
Сопот и Космај,
јер то је
мој завичај.

Маша Банковић I₁

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Сопот – мој завичај

Ја живим у околини Сопота. Волим Сопот, јер то је мој крај у којем живим са својом породицом. Овде сам пронашао много пријатеља који су увек уз мене. Доброта људи у овом крају нас чини јакима. Сопот је место које има чист ваздух и много лепих погледа на планину Космај.

Светолик Николић

ДУЧИНА

Сопот – мој завичај

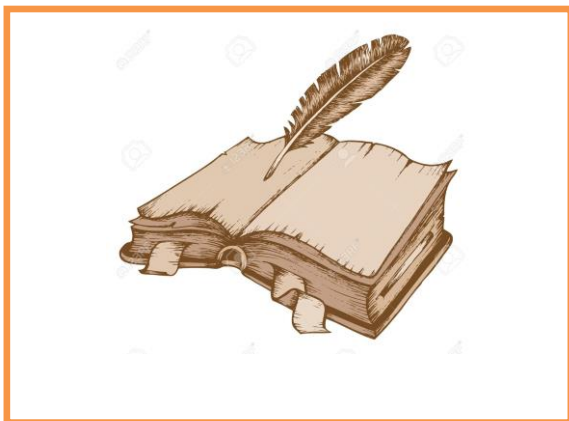
Сопот је права варошица мала,
окружена лепотама са свих страна.

Понедељком, зна се,
у Сопоту пијачни је дан,
па су улице пуне гужве
као кроз неки велики град.

Бројна културна и спортска дешавања
за Сопот су понос,
Зато се Сопотом, мојим завичајем,
ја поносим и дичим.

Огњен Мијаиловић

ДУЧИНА

Сопот – мој завичај

Крај Сопота цвеће цвета
ту се свако радо шета.
Кад у Сопот одем ја
моје лице увек сја.

Ој, Сопоте, варошице мила,
у теби сам своје гнездо свила.
Изнад тебе стоји планина моме срцу мила,
кроз тебе река Турија се слива.

Мој Сопоте, варошице мила,
поред тебе пуно лепих места има.
Ој, Сопоте, моје родно место,
ја ћу тебе посећиват' често.

Маријана Кандић

ДУЧИНА

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

СВЕТИ САВА

27. јануар 2019.

Песма Светом Сави

Данас наша школа
има посебан сјај-
данас се слави „Савиндан“!

Осмех свако лице краси,
смеју се наставници и ђаци.

Учитељ велики ти си био,
свако си дете нешто научио.
Данас нама речи о теби зборе,
у твоје име звона звоне.

Док ову песмицу о теби пишем
у здрављу живим, растем и дишем.
Богу се ти помоли,
за другаре које волим.

Нека се дуго слави овај дан!
Нека сунцем буде обасјан.
Нек се песма сада ори,
Свети Сава децу воли!

Матеја Ђурић II

I МЕСТО

Свети Сава

Родио се мали Растко
краљевић да буде,
а често је одлазио
међ' обичне људе.

Волео је више Бога
и цркву од свега,
да га ставе да влада
нису молили њега.

У манастир побегао
калуђери да га уче,
ишао је тамо Сава
где га срце вуче.

Цео живот посветио
он је цркви и школи,
зато свако дете
Светог Саву воли.

Маша Банковић I

II МЕСТО

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Свети Сава

Давно, пре много година,
Стефан и Ана добише сина,
дадоше му име Растко,
детињство му беше тешко.

Цео живот је градио,
цркве и школе је правио,
у Светој гори се замонашио,
од тада је Сава постао.

Архиепископ и учитељ је био,
многу децу је научио,
завађене је мирио,
а болесне лечио.

Његова душа је чиста,
за нас се моли код Исуса Христа,
свакоме је љубав даривао,
зато је светац постао.

Пред иконом свећа гори,
Савина се песма ори,
њега српство данас слави -
молимо се Светитељу Сави!

Марија Ивковић III

III МЕСТО

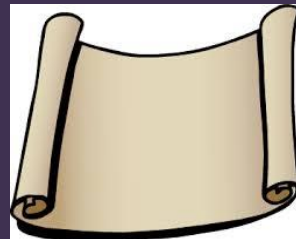

Свети Сава

Његово име беше Растко, ал' после Сава поста. Док је још мален био љубав према Богу није скрио. Касније мало, кад је у младића стас'о, у монахе се отргао. Једног лепог летњег дана на Свету гору пошао је Растко. Покушали су га стићи, али он хтео није. Сава са Свете горе у свет је пошао да дели знање које стекао је. И тако Сава као река од најмањег потока креће, али зато, на крају, велика ће постати. И на срећу, свака река се мора у море улисти.

Јован Белевски V

I МЕСТО

из ћачког пера... из ћачког пера... из ћачког пера...из ћачког пера...

Живот и дело Светог Саве

Свети Сава, први српски архиепископ, светитељ и просветитељ, био је најмлађи син великог жупана Стефана Немање.

Изборио се за самосталност Рашке архиепископије од Византије 1219. године и поставио темеље данашње Српске православне цркве. Српска православна црква 27. јануара слави дан свог утемељивача државе и школства – Светог Саве. Савиндан се обележава у свим школама као радни, али ненаставни дан – школска слава.

Свети Сава (по рођењу Растко Немањић) рођен је око 1174. у Расу, крају на планини Голији, а преминуо је 14. јануара 1236. у Трнову, у Бугарској, при повратку са ходочашћа у Јерусалиму. Покушавајући да потисне Савину славу и утицај међу Србима, турски војсковођа Синан-паша наређује 1594. године да се Савине мошти спале на Врачару у Београду.

Данас је на том месту изграђен велелепни храм Светог Саве.

Емилија Лукић

II МЕСТО

Живот и дело Светог Саве

Свети Сава, рођен као Растко Немањић, био је рашки племић, светогорски монах, игуман манастира Студеница, просветитељ, дипломата и први архиепископ Српске православне цркве. Сматра се једном од најзначајнијих личности српске историје и оснивачем српске цркве која га слави као свеца.

Рођен је између 1169. и 1175. године у месту Рас у близини Новог Пазара, а преминуо је 12. или 14. јануара 1236. године у Трнову, у бугарском царству, при повратку из Јерусалима. Растко је био најмлађи син великог жупана Стефана Немање и племкиње Ане Немањић о чијем се пореклу не зна много. Имао је два брата, Стефана и Вукана, и три сестре. Ана и Немања су жељно ишчекивали треће дете и зато им је Растко био веома драг. Када је напунио петнаест година отац му је поверио област Захумље да њим управља. Стекао је солидно образовање читајући црквене књиге. Две године касније родитељи су хтели да га ожене, али Растко је желео нешто друго. Много је размишљао о Богу и упознао је монахе који су му причали о животу на Светој гори. Једног дана, војвода и његова пратња затекли су Растка који се управо замонашио. Предао им је своје световно одело, косу и писмо које је намерио родитељима. Ступивши у монашки ред добио је име Сава и премештен је у манастир Ватопед где је постао монах. Ту је остао седам година, да би му се 1196. године придружио отац, Стефан Немања, који је у манастиру Студеница био монах више од годину дана. Хранио се само хлебом и водом, а у молитви је остајао до касно у ноћ. И зими и лети носио је лагану одећу, а пошто је свуда ишао бос стопала су му постала отпорна и на најоштрије камење. Године 1197. Сава је кренуо у Цариград да од цара Алексеја III тражи дозволу да изгради нов манастир на месту порушеног Хиландара. Цар је то одобрио и њихову задужбину, Хиландар, прогласио

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

манастиром првог реда. Манастир је постао духовна академија за оне који су желели да стекну више богословско образовање. Сава је у Хиландару написао *Житије светог Симеуна* у коме у једанаест глава описује живот свог оца као владара и калуђера. Друга његова дела су *Карејски типик*, *Хиландарски типик*, *Студенички типик*, као и *Законоправило* из 1219. године који представља први српски устав.

Пошто је Србији претила опасност од Бугарске, Сава је отишао да замоли бугарског племића да одустане од рата. Он то није прихватио и умро је исте ноћи, па су многи веровали да га је Сава уклео. Године 1207. Симеон умире и бива сахрањен у Студеници. Сава постаје игуман тог манастира и наставља да гради манастире и цркве у Србији. Године 1209. основао је прву болницу на подручју српске државе и 1217. године враћа се у Свету гору. 6. децембар 1219. године сматра се веома важним даном за српску историју јер је Сава изборио самосталност Рашке од Византије. Био је архиепископ до 1233. Године 1221. Сава је сазвао друштвено-црквени сабор код Жиче на ком је брата Стефана крунисао венцем, а 1234. године крунисан је за краља. Иако у књигама пише 14. јануар, сматра се да је Сава преминуо 12. јануара 1236. године од упале плућа. По грегоријанском календару 27. јануара се обележава Савиндан, празник православне цркве.

Сава је сахрањен у тадашњој бугарској престоници Трнову, а краљ Владислав је 1237. године пренео Савине мошти у манастир Милешево. Године 1594. Савине мошти Турци су спалили на Врачару.

Анђела Јарановић

III МЕСТО

Свети Сава

Свети Сава је наша слава,
српска слава
која се сваке године обележава.

Свети Сава - школска слава,
ти си увек вера права
нашег православља.

Многе школе направио,
доста врата отворио,
учитеље, професоре,
он је Богу приближио.

Свака школа данас
чува и слави Светитеља Саву,
нашу школску славу.

Анђела Жујевић I₁

Свети Сава

Свети Сава се замонашио
када је у храм отишао.

Немањић Растко пре тога је био,
школе је оснивао.

Учио је људе да верују у Бога,
да знају шта је слога.

Сви славе Светог Саву
као школску славу.

Магдалена Банковић IV₁

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

НАШИ НАЈМЛАЂИ

Првак

Ја сам ђаче прваче
кући имам куцу и маче,
а у школи друга и другарицу
и најлепшу учитељицу Душицу.

Школа ми је лепа, као нова,
ту научих да пишем сва слова,
и бројеве да рачунам знам,
да сабирам и одузима.

Ђаче сам прваче ја,
свашта умет, свашта знам.
Да помогнем увек свима,
где год пуно слаткиша има.

Гордана Васић I₁

Свађалице

Између мене и мог брата
често дође до мањег рата.
Око играчке свађа крене
ја љута на њега, он на мене.
Да не би дошло до већег рата
умешају се мама и тата,
па помире мене и мог брата.

Анђела Жујевић I₁

Принцеза

Венчић од белих рада
мени тата прави,
ја сам као принцеза
кад га на главу ставим.
Па се шетам по ливади
и важна се правим.

Маша Банковић I₁

Пролеће

Дошло нам је пролеће,
са југа ласта долеће.
Зека шумом скакуће
и птичица цвркуће.

Олистале гране
улепшале дане.
Поточић жубори,
са Сунцем говори.

Ливада је зелена,
од цветића шарена.
„Пролеће је ту“ -
јавља лептир жут.

Маша Банковић I₁

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Дучина

Зима

Падају пахуље беле,
падају ноћи целе.
Дошла нам је зима,
снега свуда има.

Док ветар хладно фијуче,
мраз нам по стаклу шара.
Снега пуно има,
зимску чаролију ствара.

Леденице са стреха вире
к'о да нас се стиде.

Деца се радују зими,
радују се снегу, клизању,
грудвању и санкању на брегу.

Александра Остојић III/4

Зима

Кад пахуље падају
и прекрију брег,
тад сви санке хватају
и клизальке за лед.

Сви се редом клизају
и радости има,
па ваљда је јасно
да је дошла зима.

Иако је хладно
и пахуље веју,
сва се деца весело
играју и смеју.

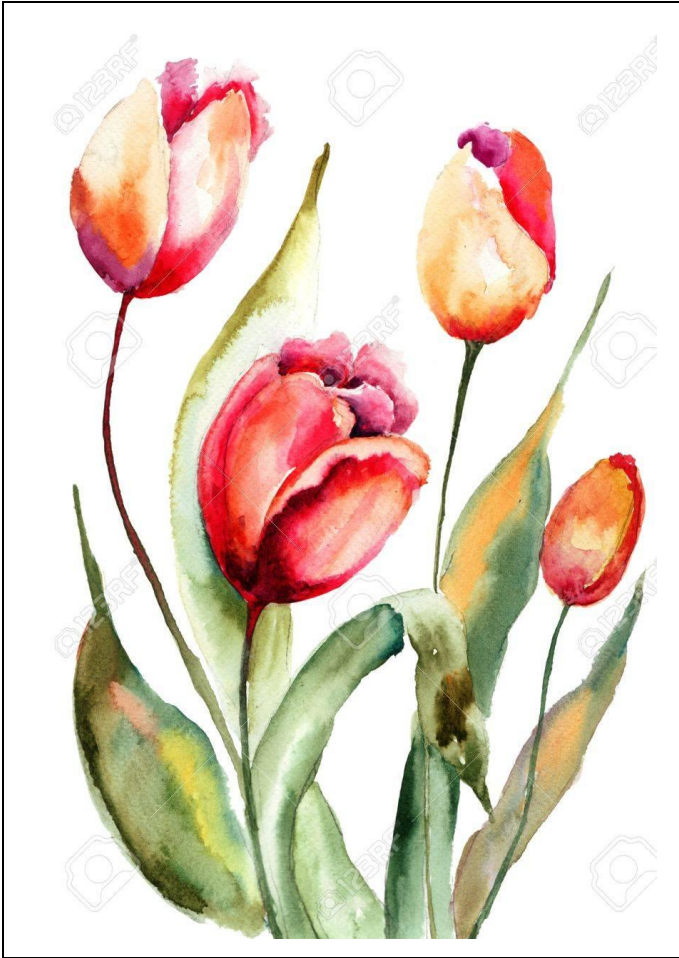
На крају дана,
топли дом нас чека
и мама нас угреје
са шољицом млека.

Кад сване нови дан
све се још бели,
јер дошла је зима
да децу весели!

Елена Миливојевић III/4

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Пролеће

Пролеће је нама стигло
и све се зелени,
хладна зима сад је прошла
и лепо је мени.

Ливадице пуне цвећа,
густа шума сад се буди,
славуј пева из потока,
пролеће је стигло, људи!

Баште, њиве сад се саде,
сви сад вредно нешто раде.
Остала сам ја без речи,
пролеће је, само то ћу рећи.

Елена Миливојевић III/4

Пролећна песма

Дошло нам је пролеће,
процветало дрвеће.
Са осмехом на лицу
идем у учионицу.

Благи ветрић пољем пири
са цветова мирис шири.
Сунце сија, топло је,
радост деци дошла је.

Игре, песме на све стране,
сви волимо лепе дане.
Цвеће цвета и мирише,
дечје радости све је више.

Тијана Јањић I/4

Песма о цвећу

Љубичица и процепак плави,
свима уздах мами.
Висибаба и јагорчевина жута,
пролазнике зову с пута.

Тропланци и брежуљци мали,
радују се зеленој трави.
Из ње вири бела рада нека
и радосно свако дете чека.

Слетела је пчела мала,
сваки цвет је прегледала.
Сваки цвет је опрашила
и у кошницу одлетела.

Цветови су лепо били,
целу околину веселили.

Маја Пауновић III/4

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Стиже нам пролеће

Зелени се трава,
шарени се цвеће,
листа нам дрвеће,
стиже нам пролеће.

Зелени се лишће,
жбунови се шире,
тихе кише падају,
ветрови помало пире.

Зумбул се плави
доле у трави,
висибаба главу подиже,
пролеће нам стиже.

Александра Остојић III/4

Моја дрангулија

Драга дрангулија
у мом срцу сија.
Ствар је мала, небитна,
а мени је практична.
Неко баца,
неко скупља
дрангулије разне,
некоме су право смеће,
а некоме део среће.

Елена Миливојевић III/4

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Крв живот значи

Црвена је боја крви, а крв је боја живота.

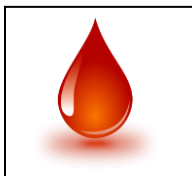
Донирајмо крв у хуманитарне сврхе, јер наше мало неке може бити много. Кад год у животу помислите да вам је тешко зато што вам мама није купила најновију играчку, или сте добили лошу оцену у школи, сетите се да је неке теже. Сетите се да се неко сада, можда баш у овом тренутку, бори за живот. Свако ко донира крв неће се покајати, вратиће му се истом мером, јер добро се добрим враћа. Неки људи би стварно волели да могу да виде величанствено Сунце и најсветлији Месец, да осете зору у најранијим јутарњим сатима, да осете шум дрвећа и чују пој птица.

Омогућимо тим људима да доживе све ово, омогућимо им живот. Донирајмо крв, јер крв живот значи.

Ивана Јарановић VI

Крв живот значи

Ко каже да крв не вреди
он не зна шта је посреди.
Мисли да може без крви,
онда ће бити први.

Много људи на свету има,
крв је потребна њима.
Мало крви на свету има,
јер је потребна свима.

Болесних људи на свету је много,
зато крв треба чувати строго.
Крв није вода да се расипа,
не може као вода да се просипа.

У болничком кревету ја живот нећу
и имам ту огромну срећу
да сам у животу здрава-
а живот је борба права.

Наше мало постигнуће
је да дамо крв неком бићу.
Зато, здраво се храни
да даш крв нико не може да ти брани.

На ову болну тему не плачи.
Јесте тужно и стварно боли,
јер неко сада за живот моли.
Нама тих десет минута ништа не одмаже,
то само неке много помаже.

Анђела Савић VI

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Крв живот значи

Увек неко племенит постоји -
зато не плачи
јер крв живот значи.

Црвена течност што кроз нас струји
неком више од злата вреди.
Зато ти племенит буди и крв донирај,
да неком на тмурном небу сунце засија,
зато ти добар буди и крв донирај.

Теби то можда много није,
а некоме живот значи.
Зато некоме помози
да сви будемо у слози.

Увек неко племенит постоји -
зато не плачи
јер крв живот значи.

Јован Белевски V

Крв живот значи

Крв живот значи
и са њом смо јачи.

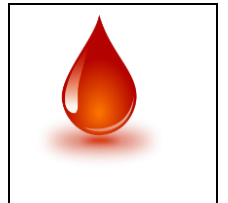
Без крви живота нема,
то је јако тужна тема.

Некоме треба крв дати
да он не пати.

Зато хуман буди
и своју крв другима посуди.
Тада чиниш добро дело
и осећаш се смело.

Кап по кап - заједно смо јачи,
јер крв живот значи.

Аница Тодоровић V

На крилима младости

Кад је синоћ пала тама
Аница је шетала сама,
срела је једног дечака,
правог дасу и јунака.

Дуго су се гледали,
чудно су се смешкали,
мало су се стидели,
једно другом свидели.

Аница се заљубила,
Томи љубав даје крила,
сазнали су сви у школи,
да Аницу Тома воли.

Јелена Кандић V

Љубав

Ја гледам у твоје очи
и у сну те виђам.
А и тад ми се свиђаш
у сред ноћи.
Ал' то није у мојој моћи,
већ у мом срцу.

Ако ниси знала
то срце си ти украла.

Јован Белевски V

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Пролеће у мом крају

По изгледу, пролеће је једно од лепших годишњих доба. Све се некако уздигло, природи као да се дигао морал... Личи на успавану лепотицу која спава у снежној постељи, одједном устаје и облачи зелену хаљину.

Све је живнуло, животиње устају из зимског сна и многе птице се враћају са далеког југа. Стара изрека каже: *Једна ласта не чини пролеће* - пролеће чини све око нас. Сунце је засијало као и осећања већине људи. И, ево, опет, те дивне природе која шаље своје веснике да нам разгласе да је пролеће већ увелико стигло. Висибака као да се стиди да погледа у нас, а мале љубичице су се расејале по пољима. Јагорчевина упире поглед у небо. Голу дрвеће добија лишће да би на њима осетило нежне сунчеве зраке и пупољке - изданке живота. Теж и медвед опет ходају шумарком, док веверица весело скаче са гране на грану. Мени пролеће доноси радост, као и срећу у мој завичај. Некада у пролеће има и кише, па је помало тмурно.

Увек треба гледати лепшу страну живота. И нека се зна - пролеће је награда за протеклу дугу и тешку зиму.

Јован Белевски V

Лако је осудити, али тешко разумети

Свако од нас треба бар на тренутак да застане и размисли да ли је само оно што види очима прави показатељ нечијег живота.

Ко смо заправо ми да осуђујемо било чији живот? Да осуђујемо једног спортисту због лоше игре, певачицу због изгледа, једну мајку због подочњака и неуредне косе, детета које на улици седи и проси, човека са тамнијом или светлијом бојом коже. Ко смо ми да осуђујемо било кога? Док смо мали важно нам је само да смо сви заједно срећни. Грлимо и пружамо руку свакоме ко нам се осмехне. Како

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

растемо уче нас и указују нам на то да постоје људи који нису као ми, да у другима видимо само мане и да чак, не знајући ништа о њима, доносимо закључке о њиховим животима. Да ли неко од вас зна кроз шта све мора да прође један спортиста да би заиграо у најбољим клубовима? Да ли знате колико је труда, напора, непреспаваних ноћи, суза, зноја, дана и сати проведено тренирајући? Ја знам. Склопим очи и кроз мисли ми пролазе те братове уморне очи и ноге које једва корачају. Размишљај о свим тим данима које смо заједно породично проводили, а на којима он није био. Питате се зашто? Да, јер је морао да тренира. А недостајао нам је. Недостајао нам је за наше рођендане, за Божић, за сваки дан који смо заједно проводили. И данас нам недостаје. Али сада је далеко, тамо где остварује своје кошаркашке снове. И онда, када све ово знате, ни не помислите на то да када гледате неку утакмицу осуђујете, вређате или звиждите било ком играчу на терену због лоше игре, промашеног гола или коша. Несвесни см туђих живота. Несвесни смо да је оно што видимо само делић онога што нам неко прикаже. Осуђујемо, јер не знамо. Осуђујемо, јер мислимо да тако треба, јер су нас тако научили. Сигурна сам да нико од нас не жели да буде тема оговарања и осуђивања. А зашто онда ми то радимо? Хајде да заједно будемо прозор у свет отворених и чистих срца. Да се радујемо туђим успесима. Да пружимо руку једни другима, јер најлакше је осудити, а тешко разумети. Зар не?

Једном приликом сам прочитала цитат који је оставио јак утисак на мене, а гласио је: „Свако кога сретнете бије неку битку о којој ви не знате ништа. Будите љубазни. Увек“.

Кристина Лазаревић VIII

Watercolor spring tree

Моје дрво

У мом дворишту постоји једна стара трешња која је мени омиљена.

Под њеном крошњом, у пролеће кад озелени, ја уживам у њеном лепом и мирисном хладу. У лето, када седим испод ње, могу руком да дохватим њене зреле и сочне плодове. Трешња није моје омиљено дрво само због слатких плодова, него и због раскошне крошње и мирисних цветова.

То дрво је јако старо - посадио га је некада давно још мој прадеда. У њеним плодовима и хладовини уживали су пре мене мој тата и стриц док су били деца. Данас често наврате деца из комшилука која се вешто веру по њеним дугим гранама. И моја два старија брата су њени чести посетиоци. На моју трешњу понекад сврате и врапци и мале вредне пчеле које скупљају мед.

Верујем да још неко од вас има своје омиљено дрво, дрво које чува тајне које знате само ви...

Анђела Јарановић VII

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Ноћ под месецом

Мала, али довољна да одузме дах, јесења чаролија ме је вукла да те ноћи не останем у соби.

Нека чудна енергија вукла ме је да те ноћи изађем напоље и да цело вече проведем испод звезданог неба. Било је то вече за памћење. Све је било тако мирно и тихо... Небо препуно звезда које сијају као бисери. Имала сам неки чудан осећај као да ме неко дозива из далека и шапуће да ове ноћи останем будна.

Био је потпуни мрак, само је месец обасјавао путиће и улице који су изгледали као у бајци. Дуго сам тако седела препуштена својим мислима. Одједном, нешто је почело да бљешти и да се пресијава - био је то један мали предивни црвени цветић. На први поглед мислила сам да сањам, да је све то само сан. Тај цвет никада раније нисам видела. Као да је све време покушавао да ми укаже на нешто - можда на погрешне кораке које сам у животу направила? Гледала сам у чаробни цвет све док се није затворио. Одједном, звезде су постале толико велике као да су се потпуно приближиле земљи. Могла сам добро да видим сваку, па сам потражила неку која би личила на мене. Али, без успеха. Можда нађем неку звезду која доноси чуда. У том тренутку, месец је тако снажно засијао, као да је и он покушавао нешто да ми каже. Те ноћи сам схватила да свако може да оствари своје снове.

Била је то једна лепа ноћ под звездама која се никад не заборавља.

Ана Милинковић VI

Љубав је...

Љубав је нешто лепо
што ти се у животу деси.
Љубави свуда има,
где је лето и где је зима.

Љубав је цвеће,
љубав ничију нико раставити неће.
Љубав је као јутарња роса,
јер може да нестане у виду коса.

Љубав је када ти срце брзо куца
и када хоће да искочи.
Љубав је када ти заблистају очи.

Љубав је нежна и мила,
као нека малена вила.

Љубав је лепо осећање.
Љубав је када се два срца воле
која мржњу не могу да преболе.

Маријана Кандић
ДУЧИНА

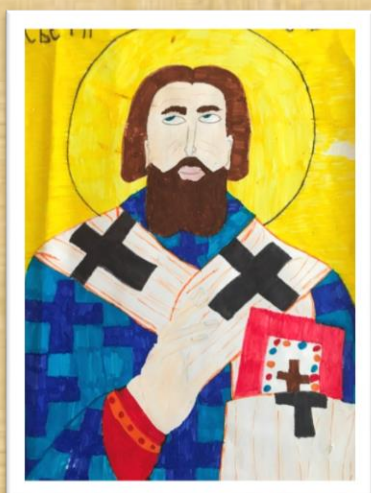
мала галерија... мала галерија... мала галерија... мала галерија...

Анђела Блажић IV
I МЕСТО (I - IV)

Александра Петровић IV
II МЕСТО (I - IV)

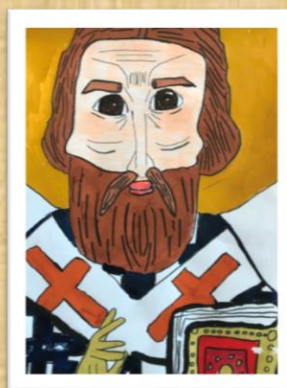
Анђела Јанковић IV
III МЕСТО (I - IV)

Теодора Милосављевић V
I МЕСТО (V - VIII)

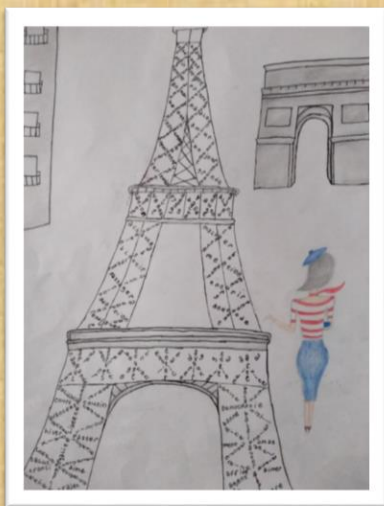
Сања Јанковић VIII
II МЕСТО (V - VIII)

Анђела Блажић VI
III МЕСТО (V - VIII)

мала галерија... мала галерија... мала галерија... мала галерија...

Сања Јанковић VIII

Вида Вучељић и Анастасија Пауновић VIII

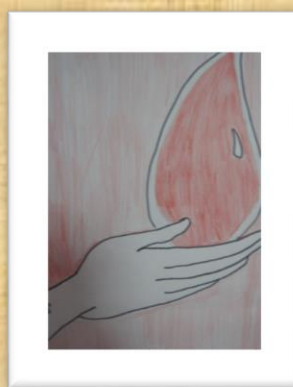
Милица Окетић II

Кристина Лазаревић VIII

Жаклина Матић VII

Кристина Кандић VII

младе наде... младе наде... младе наде... младе наде... младе наде...

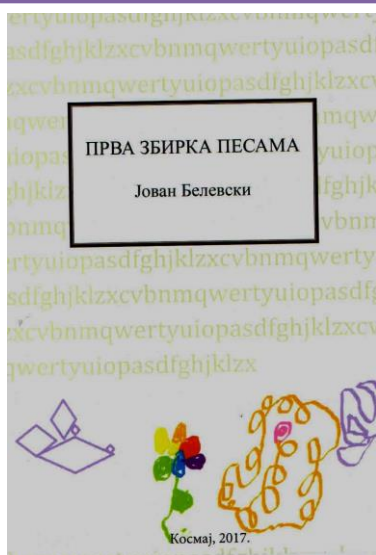

Јован Белевски

рођен је 2008. године у Београду. Живи на Космају. По свом избору иде у ОШ "Јанко Катић" у Рогачи. Воли да сазнаје, истражује и да се бави науком. Ужива у писању и очекује Нобелову награду за књижевност.

... Своју прву збирку песама млади песник Јован Белевски почиње другарством, а завршава је духовитом децјом тајном о "Смоти". Иако је збирка мала, у њој је Белевски уткао мисли које као да су стихови искусних писаца. Читалац се диви младом песнику и због лепе риме коју је, како сам каже, наследио од свог "Ђедомира"...

Михајло Петровић,
наставник српског језика у ОШ "Момчило Живојиновић", Младеновац

Школа

Школа плови
као по мору лађа
са посадом,
храбрим ђацима.

Није ли то море знања?
Па га учиш, учиш,
и никада не научиш.

Љубавна песма

Била је зора,
Сунце је вирило изнад мора.
Месец се у колибу скрио
јер се у Сунце заљубио.

Полако, без збора,
излази Сунце иза мора.
Месец се иза Земље скрио,
јер се у Сунце заљубио.
И три дана тако,
бежао на своју страну свако...

Четвртог дана Месец је био пун,
дошао је звездани кум,
Месец се охрабрио
и сјајно Сунце заприсио.

Сваке ноћи, све до зоре,
звезде по небу коло воде.
Од тада се воле трајно
бледи Месец и Сунце сјајно.

младе наде... младе наде... младе наде... младе наде... младе наде...

Из Јованове збирке...

Природа

Природа је
кад ветар кроз лишће шушне,
кад на мору
талас обалу запљусне.
Природа нам је подарила
све лепе звуке и лепоте,
сјај, мирис и боје.
И улепшала нам животе.

Пролећна радост

Природа од траве ћилим шије
Док цврчак јутарњу росу пије.

У трави пчеле и мрави
Уживају у пролећној забави.

Пролеће доноси мирисе и боје
Извор среће - пролеће то је.

Јесења чаролија

Јесен је.
Сунце се стиди
Да кроз облаке мало провири.
Смрзле се ласте и роде
И тужно цвркућу:
"Лето нам оде!"
На пут се спремају дуг,
Поново одлазе на топао југ.

Песма о Смоти

Ја познајем једног Смоту.
Добро сте чули!
Познајем Смоту, прозваног Моту Шоту.
Био је смотан,
Играо се са правом травом
И јео је са својом вољеном кравом.
Он је прозван Мота
Јер се то римује са Смота.
Зашто је Шота
То не зна нико -
Само она са црном киком...

Јанко Катић

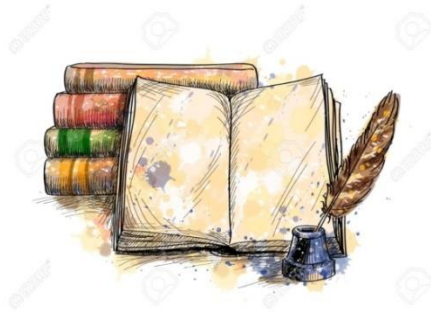
Јанко Катић, војвода наш
Устаник српски и храбар баш.
Борио се за слободу
И помагао српском народу.
Са Карађорђејем, без по' муке
Терао Турке на буљуке.
Јанко Катић борио се смело,
Ми памтимо његово дело.

Живот Светог Саве

На двору Немањића се родио
Да би Србе у вери предводио.
Атос је далеко, а Растко је мали,
Ал' се вера његова и данас слави.
Свети Сава градио је школе,
Зато му се данас деца моле.
Кроз векове Свети Сава живи
Његовом се делу народ диви.
Српски народ Светом Сави
Око главе Сунце стави.
На врачару храм му диже
Да би вери био ближе.

школска библиотека... школска библиотека... школска библиотека...

Захваљујући средствима које је Министарство просвете издвојило за обнову фондова школских библиотека, у протекле три године библиотечки фонд (ђачки и наставнички) знатно је порастао. Поред лектире за издвојена одељења у Дучини, Дрлупи, Сибници и Слатини, набављене су и енциклопедије, приручници (књиге са научно - популарним и информативним садржајем намењен ученицима основношколског узраста), жанровски шаролика дечја белетристика, стрипови, часописи, као и додатна наставна средства за ученике са сметњама у развоју и инвалидитетом.

У протеклој школској 2018/2019. години најрадије су се читала дела Јасминке Петровић захваљујући увек актуелним темама одрастања и једноставном, пријемчивом стилу којим су дела писана (*Бонтон, Школа, Од читања се расте, Кажи тети добар дан, Хоћу кући, Риба риби гризе реп, Лето када сам научила да летим, Ово је најтрашнији дан у мом животу,...*).

школска библиотека... школска библиотека... школска библиотека...

Најчитанија је, ипак, била књига *Ово је најстрашнији дан у мом животу*, а ИВАНА ЈАРАНОВИЋ, ученица шестог разреда која је проглашена за најактивнијег читаоца у школској 2018/2019. години, каже о овој књизи: "Књига је, заиста, одличан приказ тинејџерског доба. Невоље са школом, породицом, пријатељима и симпатијом приказане су кратко, ефектно и духовито. Главни јунак романа, петнаестогодишњи Страхиња, врло је упечатљив, живи у другачијим околностима од наших. Сваки дан му се чини као најстрашнији у његовом животу. Мама и тата му стално праве проблеме, сестра Јелена и њен дечко Томислав га упорно нервирају, а баба Гвозденка никако да га остави на миру. Међутим, ускоро се појављује Маша и у Страхињином животу све почиње да се мења. Можда сваки дан и није толико страشان? Роман се завршава неком врстом помирења са светом и самим собом."

забавна страна... забавна страна... забавна страна... забавна страна...

Да ли знате?

Зашто су мужјаци пингвина тако добри очеви?

- Мужјак пингвина греје јаја два месеца, стојећи непомично на ужасној хладноћи. Јаје лежи на његовим ногама покривено кожним набором. То време женка проводи на отвореном мору хранећи се мекушцима. Када се излегу из јајета, мали пингвини су сиви. Перје им је дебело и топло. Касније ће постати смеђи и на крају црно-бели. Док не одрасте, малог пингвина отац храни секретом из сопствене вољке све док се не врате женке које су се храниле на отвореном мору.

Зашто гуштери губе реп?

- Реп гуштера се састоји од много меких костију и сићушних вена које не крваре много. Чим осете да су у опасности, користе лукавство да скрену пажњу противника. Гуштери пусте да им отпадне крај репа који наставља да се креће и привлачи пажњу непријатеља, док они беже у склиниште да се сакрију. Израшће им нов реп, али тај више неће моћи да се откачи.

Зашто се мачка увек дочека на ноге?

- Мачка је веома гипка. Када пада, реп јој служи као полуга на ваги и помаже јој да очува равнотежу. Мачка се не озледи када падне на тло јер јој кости држи низ лигамената растегљивих као ластиж.

Судоку

		3	1					
2				6	5	7		
	4							6
9			8	2				
	2	8		1		6	5	
				7	9			3
8							1	
		9	6	3				4
				1	9			

	3	4	
4			2
1			3
	2	1	

2		6				2	3	6	6	6
		5				2	3	5	6	6
1	3		6			1	3	5	6	4
	1					3	1	5	4	4
	3			4		3	3	5	5	4

Слике мога завичаја

